

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 21. december 2007
Sagsnr.: 5880

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 28. november 2007 (Ad FLF alm.del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 11.

Spørgsmål 11:

”Vil ministeren udarbejde et notat om de juridiske implikationer ved at knytte krav om tilstrækkelig staldkapacitet til færdigfedning inden for bedriften sammen med husdyrtilladelser til sohold?”

Svar:

Udvalgets spørgsmål på vegne af Per Clausen (EL) har været forelagt Direktoratet for FødevarerErhverv (DFFE), Fødevarestyrelsen (FVST) og Miljøministeriet, der alle har bidraget med information. Bidragene har refereret til landbrugsloven, den veterinære lovgivning og husdyrsgodkendelsesloven.

Indledningsvist henvises til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris bidrag til Justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 3983 stillet af Folketingets Per Clausen (EL) den 2. april 2007. Som det fremgår heraf, er hovedsigtet af landbrugsloven at lægge rammerne for landbrugets strukturudvikling. Landbrugsloven omfatter derfor hovedsagelig regler om erhvervelse af landbrugsejendomme, herunder regler om sammenhæng mellem husdyrhold og jordtilligende. Der er ikke i loven krav om hvilken produktion eller produktionsform, der kan etableres på den enkelte landbrugsejendom.

Såfremt kravet om at knytte tilstrækkelig staldkapacitet i forbindelse med færdigfedning sammen med husdyrtilladelse til sohold er båret af ønsket om at sikre mod dyremishandling, undgå unødigt energiforbrug og for at mindske risikoen for, at sygdomme spredes mellem svinebesætninger, jf. spørgsmål S 3983, hører et sådant krav i givet fald efter ministeriets opfattelse ikke hjemme i landbrugsloven, der som nævnt er en strukturlov. Det er i øvrigt som tidligere nævnt ministeriets vurdering, at en regulering i overensstemmelse med forslaget vil være i stærk modstrid med den hidtidige produktionsform og vil medføre væsentlig ændring af den nuværende struktur i husdyrproduktionen i Danmark med de deraf følgende ganske betydelige økonomiske konsekvenser for erhvervet.

For så vidt angår den veterinære lovgivning, indeholder denne ikke regler om tilstrækkelig staldkapacitet til færdigfedning inden for bedriften sammen med husdyrtilladelser til sohold. Imidlertid er det ministeriets generelle vurdering, at overfyldte stalde ved udbrud af alvorlige smitsomme husdyrsygdomme alt andet lige vil indebære flere modtagelige dyr. Er der i et sådan tilfælde tale om, at staldkapaciteten er

utilstrækkelig i forhold til antallet af dyr, vil det være den ansvarlige for besætningens ansvar at foranledige dyr aflivet af dyreværns-mæssige årsager. Hvis ministeriet som led i bekæmpelse af en alvorlige smitsom husdyrsygdom må påbyde en besætning aflivet i medfør af § 30 i lov om hold af dyr eller regler fastsat i medfør af denne bestemmelse, er det umiddelbart ministeriets vurdering, at den erstatning, som staten skal yde i medfør af lovens § 56, stk. 1, helt eller delvis vil kunne nedsættes eller bortfalde på grund af egen skyld eller tilsidesættelse af tabsbegrænsningspligten, jf. lovens § 56, stk. 5, hvis der har været tale om en utilstrækkelig staldkapacitet i forhold til besætningens størrelse. En sådan afgørelse vil i givet fald kunne indbringes for domstolene efter § 56, stk. 6, i lov om hold af dyr.

I husdyrsgodkendelsesloven (lov nr. 1572 af 20. december 2006), som trådte i kraft den 1. januar 2007, findes lovgrundlaget for miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Heri er blandt andet fastsat regler om, at der kræves en tilladelse eller godkendelse efter bestemmelserne i denne lov, hvis der foretages ændringer eller udvidelser af dyreholdet med tilhørende stalde og lignende på et eksisterende husdyrbrug.

Eva Kjer Hansen

/Michael Riff Alexandersen